

Lähdin yksin Espanjaan, Pontevedraan työssäoppimaan 5 viikoksi päiväkotiin. Rakastan matkustelua ja haaveenani on opiskeluiden jälkeen lähteä ulkomaille töihin tai au pairiksi, joten mahdollisuus lähteä koulun kautta ulkomaille työssäoppimaan oli todella mahtava ja hyödyllinen kokemus. Näin, millaista espanjalaisessa päiväkodissa on ja miten päiväkoti eroaa Suomen päiväkodeista. Opin myös paljon espanjan kieltä, ja lisäksi töissä ja vapaa-ajalla opin paljon uusia asioita espanjalaisesta kulttuurista.

Päiväkoti:

- Työssäoppimispaikkani oli päiväkoti. Joka viikko olin eri-ikäisten ryhmässä.
- Huomasin tällaisia eroja Suomen ja Espanjan päiväkodeissa: Espanjassa päiväkodissa joka päivä lapsille järjestettiin jonkinlainen luova toimintahetki, eli esimerkiksi lapset saivat vapaasti leikkiä ja sotkea suklaalla, lapsia tutustutettiin erilaisiin muotoihin ja makuihin, lapset saivat soittaa ja keksiä omia soittimia erilaisilla esineillä mistä sai muodostettua erilaisia ääniä yms. Päiväkodissa tykkäsin eniten näistä todella luovista toimintahetkidistä. Ruoka oli tietysti ihan erilaista kuin Suomessa. Eniten päiväkodilla ihmetytti, että henkilökuntaa ja aikuisia oli todella vähän. Joka ryhmässä oli noin 20 lasta, ja vain yksi aikuinen. Ihmettelin myös, että toisin kun Suomessa päiväkodissa mennään päivän aikana lähes aina kerran tai jopa 2 kertaa ulos leikkimään. Tässä päiväkodissa ulos mentiin todella harvoin, ei todellakaan joka päivä vaan noin 1-2 kertaa viikossa. Päiväunilla lapset kävivät joka päivä, mutta sängyt olivat todella erilaisia kuin Suomessa, ne olivat vain ohuita patjan tyyppisiä sänkyjä joissa ei ollut tyynyjä ollenkaan. Ihmettelin myös, kun osa lapsista meni päiväunille mutta osa lapsista joita tultiin hakemaan pian, joutuivat olemaan samassa huoneessa, eli oli yksi huone joka oli pimeänä ja siellä osa lapsista nukkui ja osa joutui istumaan pimeässä nurkassa odottaen että vanhemmat hakisivat. Järjestely oli mielestäni todella vaikea, sillä lapset jotka nukkuivat, eivät pystyneet rauhasa nukkumaan kun hereillä olevat lapset eivät jaksaneet olla paikallaan rauhasa. Uskon tämän johtuneen siitä, että aikuisia ei ole riittävästi siihen että lapset voisivat olla eri huoneissa ja molempiin huoneisiin riittäisi aikuinen valvomaan lapsia.

Kielen oppiminen:

- Päiväkodissa puhuttiin espanjaa. Henkilökunta ei osannut juurikaan englantia, vain muutamia sanoja. Vähäistä espanjakielen taitojani (alkeita) käytin niin paljon kun pystyin. Mutta yleensä työkavereiden kanssa kommunikointiin käytettiin Google kääntäjää, sillä kukaan ei osannut englantia enkä minä tarpeeksi espanjaa. Lasten kanssa onneksi pärjää hyvin pelkällä elekielellä. Pystyin silti hiukan espanjalla juttelemaan joitain sanoja ja ymmärtämään todella yksinkertaisia lauseita lasten kanssa. Päiväkodilla huomasin kuitenkin kuinka nopeasti sanoja ja uusia lauseita jäi mieleen, ja pystyin niitä käyttämään itsekin. Pidin kirjaa uusista oppimistani sanoista ja lauseista, opin yli 50 sanaa/lausetta päiväkodilla. Lisäksi opin vapaa-ajalla (esim. Kaupassa, kavereiden kanssa yms) monia sanoja ja lauseita. Huomasin myös nopeasti että pystyin esim. kaupassa ja kahvilassa tilaamassa kahvin käyttäen vain espanjaa. Mutta kuitenkin jouduin paljon myös käyttämään kääntäjää jos esim. kävin jossain syömässä, sillä Pontevedrassa todella harva osasi englantia. Koko matkan aikana törmäsin kauppoissa, kahviloissa yms. Vain muutama henkilö jotka osasivat englantia. Ennen matkaa olin kuitenkin opetellut monia hyödyllisiä lauseita matkaa varten, esim. "Yo no hablo mucho español" (=en puhu paljoa espanjaa), "Hablas inglés?" (=osaatko englantia?), "No comprendo" (=en ymmärrä), "¿Dónde está el baño?" (=missä on vessa?)

- Päiväkodilla opin todella paljon sanoja seiniltä, esim. Kuukaudet espanjaksi ja ihanan lauseen "Cuando sea mayor, quiero ser un niño" (kun kasvan isoksi, haluan olla lapsi). Muita sanoja mitä opin, oli esim. Plato=lautanen, vaso=muki, salida=exit, pan=leipä, manzana=omena, ja monia muita.
- Huomasin myös että aloin oppia paljon uusia lauseita todella nopeasti, kun kuulin työntekijöiden käyttävän jotain lauseita, ja osasin itsekin alkaa käyttämään niitä. Tällaisia lauseita oli esim. "Que pasa?" = mikä on? (kun lapsi esim. Itki), "despacio" =rauhallisesti (jos lapset esim.juoksivat sisällä tai leikkivät liian rajuja leikkejä), "Yo tienes mocos" =minulla on räkää (lapset sanoivat tätä usein, ja ymmärsin ja menin hakemaan paperia ja niistin lapsen nenän), Quieres mas? =haluatko lisää (ruokaa?), Mira! =Katso!, No tienes frio? =eikö sinulla ole kylmä?, "No llores" =älä itke, "Toma" =ota tämä

Uusiin ihmisiin tutustuminen:

- Yövyin Airbnb-asunnossa jossa minulla oli oma huone ja lisäksi sain käyttää yhteisiä tiloja eli esim. keittiötä ja kylpyhuonetta. Asunnossa asui Airbnb-hostaajat sekä toinen Erasmus vaihto-oppilas joka oli Ukrainasta. Hänen kautta sain todella paljon uusia ystäviä Erasmuksen kautta, sillä hän lisäsi minut Pontevedran Erasmus-nuorien Whatsapp-ryhmään. Tutustuin todella moniin mukaviin ihmisiin eri puolilta maailmaa ja toivon että voin pitää heihin yhteyttä tulevaisuudessakin ja toivottavasti tavata uudestaan jos heistä joku matkustaa Suomeen tai minä uudestaan lähiaikoina Espanjaan tai heidän kotimaahansa. Suurin osa vaihtareista oli Etelä-Amerikasta, ja monet olivat myös Euroopasta. Whatsapp-ryhmässä ja kun vietimme aikaa yhdessä, suurin osa puhui espanjaksi koska monen äidinkieli oli espanja. Mutta kaikki osasivat myös englantia ja puhuivat sitäkin että muutamat (minä mukaan lukien) jotka eivät paljoa espanjaa osanneet, ymmärtäisivät.
- Vaihtareita oli mm. Chilestä, Meksikosta, Brasiliasta, Guatemalasta, Argentiinasta, Saksasta, Ranskasta, Sloveniasta, Englannista, Ukrainasta ja Bosnia&Hertsegovinasta. Vietin aikaa vaihtareiden kanssa esim. käymällä kahvilassa kahvilla tai syömässä, museossa tai menemällä rannalle.
- Tapasin ensimmäistä kertaa pitkäaikaisen nettiystäväni Valladolidissa. Valladolidissa yövyin Couch Surfingin kautta, joten tutustuin myös hostaajaani ja hänen ystäviinsä.

Muuta:

- Vapaa-ajalla tutustuin Pontevedran kaupunkiin hyvin, ja lisäksi matkan aikana kävin myös pikkukylissä lähellä Pontevedraa sekä matkustin noin 400km Pontevedrasta Valladolidiin tapaamaan pitkäaikaista nettiystävää.
- 27.2-6.3.2019 Espanjassa (erityisesti Galiciassa) vietettiin suurta juhlaa, karnevaaleja. Kadut oltiin koristeltu jo muutamaa päivää ennen karnevaaleja. Ihmiset (erityisesti lapset) pukeutuivat naamiaisasuihin ja kaduilla näki paljon ihmisiä naamiaisasuissa. Päiväkodilla karnevaaleja juhlittiin erityisesti 1.3 ja 4.3. Perjantaina 1.3 joka ryhmän lapsilla oli joku "teema" ja lapset puettiin samalanlaisiin asuihin teemaan liittyen (esim.mun ryhmä eli alle 1v ryhmä vauvat puettiin "Super Man" asuihin) ja henkilökunta pukeutui "urheilu"- teemaan. Päiväkodilla myös syötiin karnevaaliherkkuja (esim. "Carneval ears" leivoksia) ja päiväkotia koristeltiin. Myös muina karnevaalipäivänä osa lapsista ja henkilökunnasta pukeutui eri asuihin. Myös Valladolidissa juhlittiin karnevaaleja mutta ei niin paljon, mutta sielläkin näki kaduilla naamiaisasuihin pukeutuneita ihmisiä.

Kulttuurieroja mitä huomasin Espanjassa:

- Lähes kaikki liikkeet ja kaupat ovat kiinni klo 14-17 välisenä aikana. Aluksi ihmettelin asiaa paljon, mutta kuulin tämän johtuvan siitä että tänä aikana työntekijöillä on ruokatauko, ja siksi lähes kaikki kaupat, vaatekaupat ja pienet liikkeet (vain isot ruokakaupat olivat auki) olivat kiinni joka päivä tuohon aikaan.
- Sunnuntaisin 99% kaikista kaupoista ja liikkeistä, myös ruokakaupoista on suljettu.

- Kielen eroja oli esim. että Pontevedrassa ja Galician alueella ihmiset sanovat hyvästellesä "Chau!" kun taas Valladolidissa ja siellä pain Espanjaa ihmiset sanovat "Adios!"
- Ihmisiä tervehditään niin kuin Ranskassa, eli poskisuudelmalla. Miespuoliset henkilöt tervehtivät toisiaan kättelemällä.

Opin matkalla todella paljon, kulttuuria, kulttuurieroja, kieltä, tutustuin uusiin ihmisiin, opin työelämästä ja päiväkodista Espanjassa. Matka oli todella ikimuistoinen ja hyödyllinen tulevaisuutta varten, sillä nyt olen entistä varmempi että tulevaisuudessa haluan lähteä ulkomaille töihin valmistuttuani lähihoitajaksi.